KAMMARRÄTTEN

KR RÄTTSFALL

"Direktörsvilla" — 3 procents-schablon eller ej?

Ett aktiebolag (familjebolag) hade under år 1954 bedrivit verksamhet dels i Stockholm och dels i en grannstad.

I bilaga enligt formulär nr 6 a till sin år 1955 avgivna självdeklaration hade bolaget redovisat en till 95.600 kr taxerad villafastighet inom en tredje närbelägen kommun; å bilagan upptogs 5.600 kr såsom hyresintäkt, medan summan av avdrag översteg berörda intäkt med 120 kr.

Vederbörande TN godkände av bolaget framställt yrkande om att vid taxeringen för SI erhålla avdrag för underskottet.

Efter granskning inom Mellankommunala Prövningsnämnden av deklarationen meddelade allmänna ombudet (a. o.) i skrivelse till bolaget, att a. o. övervägde att inför PN framlägga förslag om höjning av taxeringen för SI med anledning därav, att enligt a. o:s förmenande fastigheten jämlikt bestämmelserna i 24 § 2 mom. och 25 § 3 mom. KL borde taxeras enligt den s. k. schablonmetoden och inkomsten av fastigheten sålunda hänföras till förvärvskällan annan fastighet och beräknas till 3 procent av taxeringsvärdet eller till 2.868 kr.

I svar å skrivelsen uppgav bolaget, att villafastigheten helt inginge i bolagets rörelse samt på grund därav icke berördes av bestämmelserna om schablonberäkning.

Vid PN:s sammanträde den 19 juni 1956 anförde a. o. bl. a. följande. Fastigheten beboddes av bolagets verkställande direktör och huvudaktieägare, varför fastigheten icke kunde anses vara använd i rörelsen. Enligt anvisningar till 24 § KL ansåges nämligen bostadsfastighet vara använd i rörelsen allenast under förutsättning att bostad upplåtits i fastigheten för den i rörelsen anställda arbetspersonen i denna dess egenhkap; a. o. yrkade förty, att bolagets nettointäkt av fastig-

---

å den under beskattningsåret uppburna royltyn. Yrkandet ogillades. (RR:s utslag den 27/3 1957.)

Anm.: 1944 års allmänna skattekommitté uttalade i SOU 1949: 9 s. 144, att vid överlåtelse mot årlig royalty ersättningen för uppfinning redan från början slagits ut på ett flertal år. Det ansågs därför att man i allmänhet kunde bortse från denna överlåtelseform vid diskussionen om den tilltänkta lagstiftningen om ackumulerade inkomster.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:59

KÄLLSKATTEN

Till Stockholms stads uppbördsverk.

I samband med viss utredning har uppbördsverket konstaterat, att banks notariatavdelning inbetalar skatt för notariatkunder den 18 i uppbördsmånaden med angivande av bankens redovisningsställenummer. Då detta förfaringssätt synes strida mot uppbördsförordningens bestämmelser, har uppbördsverket i en till centrala uppbördsnämnden inkommen skrivelse hemställt om nämndens förklaring i ärendet.

Enligt 53 § 1 mom. tredje stycket uppbördsförordningen skall arbetsgivare med minst två arbetstagare så ock annan arbetsgivare, beträffande vilken länsstyrelsen eller i stad den lokala skattemyndig-

---

heten måtte enligt ovan upptagas till 2.868 kr.

Mellankommunala prövningsnämnden biföll förenämnda yrkande och höjde bolagets taxering.

Häröver besvärade sig bolaget hos KR under hemställan att taxeringen måtte bestämmas enligt deklarationen.

I avgiven förklaring yrkade a. o. avslag på besvären samt yttrade bl. a. följande. Om den av bolaget ägda fastigheten vore tjänstebostad, borde skyldighet föreligga för den, som utnyttjade den, att avflytta, när han slutade sin tjänst hos bolaget. Det torde vara uppenbart att någon sådan skyldighet icke förelåge för bolagets direktör, då han komme att inträda i pensionsåldern. Vid bedömandet av frågan om en direktörsvilla vore tjänstebostad eller ej kunde jämförelse göras med förhållandena hos företag, där intressegemenskap icke förelåge mellan företagsledaren och företaget. Om ett sådant företag dominerade ett mindre samhälle, vilket kunde vara fallet med exempelvis bruksföretag och cellulosafabriker, vore det vanligt att företagsledaren bodde i en av företaget ägd fastighet. Det funnes nämligen ofta ingen bostadsmarknad i ett sådant samhälle och det vore därför naturligt att arbetsgivaren finge ordna bostadsfrågan även för anställda i chefsställningar. De direktörsvillor, som ibland förvärvats av familjebolag i Stockholm, torde som regel upplåtas till verkställande direktören i hans egenskap av aktieägare och icke i hans egenskap av anställd. Endast i speciella fall — exempelvis om villan vore belägen på av bolaget ägd mark, som gränsade till bolagets fabriksområde — torde direktörsvillor i större städer böra betraktas såsom verkliga tjänstebostäder.

Genom utslag den 29 juni 1957 fann KR, enär sådana omständigheter icke förelåge att ifrågavarande fastighet enligt punkt 1 anvisningarna till 24 § KL kunde anses vara använd i bolagets rörelse, icke skäl att göra ändring i Mellankommunala Prövningsnämndens beslut.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:59